

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Sp/25/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7012201313
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 05. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Judita Juráková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2013:7012201313.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach samosudkyňou JUDr. Juditou Jurákovou v právnej veci navrhovateľa: F. R. P., nar. XX.XX.XXXX, štátna príslušnosť E. I., t.č. Ú. P.B. K. P. N. F., zastúpený: Advokátska kancelária Škamla, s.r.o., Makovického 15, Žilina, proti odporcovi: Prezídium Policajného zboru Úradu hraničnej a cudzineckej polície Riaditeľstva hraničnej polície Prešov, Oddelenie cudzineckej polície PZ Košice, Trieda SNP č.35, Košice, o opravnom prostriedku navrhovateľa proti rozhodnutiu odporcu č.s.: PPZ-HCP-PO6-ZVC-28-037/2012 zo dňa 31.10.2012, takto

rozhodol:

Z r u š u j e rozhodnutie odporcu č.PPZ-HCP-PO6-ZVC-28-037/2012 zo dňa 31.10.2012 podľa ust. § 250j ods.2 písm.e/ O.s.p. a vec vracia odporcovi na ďalšie konanie.

Odporca je povinný zaplatiť trovy konania v sume 323,50 Eur na účet právneho zástupcu navrhovateľa do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozhodnutím č.s.: PPZ-HCP-PO6-ZVC-28-037/2012 zo dňa 31.10.2012 Oddelenie cudzineckej polície Policajného zboru v Košiciach Riaditeľstva hraničnej a cudzineckej polície Prešov Úradu hraničnej a cudzineckej polície Prezídia policajného zboru, ako správny orgán príslušný podľa § 125 ods.2 zákona č.404/2011 Z.z. o pobyte cudzincov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o pobyte cudzincov“) v zmysle § 88 ods.1 písm.b/ zákona o pobyte cudzincov a v súlade s ust. § 46, 47 zákona o správnom konaní zaistil navrhovateľa podľa § 84 ods.1 písm.d/ zákona o pobyte cudzincov za účelom výkonu administratívneho vyhostenia. Podľa § 88 ods.4 zákona o pobyte cudzincov navrhovateľ sa zaistil do 26.11.2012. Súčasne podľa § 88 ods.5 zákona o pobyte cudzincov umiestnil navrhovateľa do Útvary policajného zaistenia pre cudzincov v F..

Z dôvodov napadnutého rozhodnutia vyplýva, že trestným rozkazom Okresného súdu v Humennom sp.zn.: 0T46/2012 zo dňa 25.5.2012, ktorý sa stal právoplatným 25.5.2012 bol účastník konania uznaný vinným zo spáchania prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods.1 písm.c/ Trestného zákona. Dňa 24.9.2012 bol účastník konania hliadkou Oddelenia cudzineckej polície Policajného zboru Košice prevzatý z Ústavu na výkon trestu odňatia slobody v M. - Š., z ktorého bol toho istého dňa prepustený na základe Protokolu o odovzdaní osoby na vykonanie trestu vyhostenia č.s. ÚVTOS-13/2012-1623746 zo dňa 24.9.2012 a následne bol predvedený na Oddelenie cudzineckej polície Policajného zboru M.. Správny orgán o administratívnom vyhostení účastníka konania z vyššie uvedených dôvodov vydal rozhodnutie dňa 24.9.2012 pod č.PPZ-HCP-PO6-KP-28-009/2012 podľa § 82 ods.1 písm.b/ zákona o pobyte cudzincov. Dňa 31.10.2012 bol účastník konania na základe príkazu č.s.PPZ-HCP-SE1-70/2012 z Útvary policajného zaistenia pre cudzincov F. prepustený a následne bol

kontrolovaný hliadkou mobilnej jednotky RHCP Prešov v zmysle § 18 ods.1 zákona č.171/1993 Z.z. o policajnom zbere.

Prvé vyhostenie účastníka konania nastalo na základe rozhodnutia správneho orgánu č.p.ÚHCP-5-11/RHCP-PO-CP-KE-ZVC-2009, ktoré nadobudlo právoplatnosť 16.3.2009. Účastníkovi konania bol súčasne určený zákaz vstupu na území Slovenskej republiky do 1.3.2014.

Na účel výkonu predmetného rozhodnutia bol účastník konania rozhodnutím správneho orgánu č.p.ÚHCP-5-12/RHCP-PO-CP-KE-ZVC-2009 dňa 1.3.2009 podľa § 62 ods.1 písm.a/ zák.č. 48/2002 Z.z. zaistený a umiestnený do Útvary policajného zaistenia F.. Dňa 22.4.2009 bol účastník konania z územia Slovenskej republiky odovzdaný podľa nariadenia Rady (ES) č.343/2003 cez Medzinárodné letisko v M., nakoľko bolo zistené, že je evidovaný v O. ako žiadateľ o azyl pod menom X. U., nar. XX.X.XXXX. Dňa 24.2.2011 bol účastník konania pod menom F. R. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom nezistené, štátna príslušnosť E. I., rozsudkom Okresného súdu Trebišov č.0T/16/2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 24.2.2011, uznaný vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods.1 písm.c/ Trestného zákona a bol odsúdený k trestu vyhostenia v trvaní 5 rokov. Uvedený účastník konania nerešpektoval ani rozhodnutie o administratívnom vyhostení ani trestný rozsudok. Ku dňu vydaného rozhodnutia účastník konania nedisponuje platným cestovným dokladom podľa článku 5 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady č.562/2006 ES, ktorým sa ustanovuje kódex Schengenských hraníc, oprávňujúcim ho na pobyt v Schengenskom priestore, teda aj na území Slovenskej republiky. Zároveň je tým dôvodné aj zabezpečenie výkonu administratívneho vyhostenia Policajným útvarom podľa § 84 ods.1 písm.b/ a d/ zákona o pobyte cudzincov.

Účastníkovi konania bola daná možnosť pred vydaním rozhodnutia o zaistení vyjadriť sa k postupu policajného útvaru pred realizáciou zaistenia, k podkladom pre vydanie rozhodnutia o zaistení, ich spôsobu ich zaistenia, prípadne navrhnúť ich doplnenie podľa § 33 ods.2 zákona č.71/1967 Zb. (správneho poriadku).

Účastník konania neustále mení svoju identitu, miesto bydliska, ako aj štátnu príslušnosť, uvádza v ním nepravdivých údajov údajne, že chce vycestovať do V., kde žije jeho manželka a k dispozícii má iba finančné prostriedky vo výške 200,- českých korún. Zaistenie účastníka konania správny orgán považoval za správne, pretože nie je možné identifikovať účastníka konania až na podklade potvrdenia jeho identity a bude môcť byť vydaný na základe týchto údajov náhradný cestovný doklad zastupiteľským úradom E. I. v Bratislave za účelom jeho administratívneho vyhostenia v zmysle platnej právnej úpravy Slovenskej republiky. Účastník konania počas pobytu v Útvare policajného zaistenia v F. bol dňa 22.10.2012 prevezený do Útvary policajného zaistenia v U., kde bol navštívený konzulom E. I. za účelom vydania náhradného cestovného dokladu. Dňa 27.10.2012 bol následne prevezený späť, dňa 29.10.2012 správny orgán požiadal Útvar policajného zaistenia v U. o poskytnutie informácie, v akom časovom intervale zastupiteľský úrad E. I. vydá účastníkovi konania náhradný cestovný doklad. Podľa informácie ÚPZC U., zastupiteľský úrad E. I. vo veci vystavovania náhradných cestovných dokladov pre štátnych príslušníkov s potvrdenou totožnosťou, predpokladá, že predmetný doklad účastníkovi konania by mal byť vystavený v lehote cca 4 týždňov. Z týchto dôvodov správny orgán odôvodnil dĺžku zaistenia tak ako uviedol vo výroku napadnutého rozhodnutia. V ďalšej časti odôvodnenia sa odvolal na zákonné ustanovenia § 89 ods.1, 2 a 3 zákona o pobyte cudzincov.

Správny orgán pri vydaní rozhodnutia postupoval v súlade s čl. 8, ods.1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, v zmysle ktorého každý má právo na rešpektovanie svojho súkromného a rodinného života, obdobia a korešpondencie, ako aj v súlade s čl.8 ods.2 Dohovoru.

Po zohľadnení všetkých skutočností dospel k záveru, že zaistenie bolo vykonané správnym orgánom v súlade s platnou právnou úpravou.

Navrhovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu opakovane podal opravný prostriedok proti rozhodnutiu o zaistení. V čl.2 písm.a/ poukázal na príkaz na prepustenie navrhovateľa s odkazom na ust. § 90 ods.3 zákona o pobyte cudzincov. Tvrdil, že miesto toho, aby bolo navrhovateľovi umožnené vyriešiť jeho vycestovanie z územia Slovenskej republiky, bol v ten istý deň, t.j. dňa 31.10.2012 opakovane zaistený. Navrhovateľ bol na základe príkazu na prepustenie prepustený zo zaistenia a bezprostredne bol zase zaistený napadnutým rozhodnutím o zaistení. Na jednej strane takto odporca svojim konaním zaistil navrhovateľa v čase, keď sa podľa zákona formálne zdržiaval na území Slovenskej republiky legálne a na strane druhej mu znemožnil splnenie povinnosti, ktorá mu vyplýva zo zákona - povinnosti vycestovať v lehote 30-tich dní od prepustenia zo zaistenia.

b/ napadol lehotu zaistenia navrhovateľa. Moment vykonateľnosti rozhodnutia je podmienený vznikom účinnosti vydaného rozhodnutia. Rozhodnutie o zaistení sa stáva účinným a vykonateľným v okamihu jeho oznámenia účastníkovi konania. Podľa § 51 ods.1 správneho poriadku, rozhodnutie sa účastníkovi konania oznamuje doručením písomného vyhotovenia rozhodnutia, ak zákon neustanovuje inak. Deň doručenia je dňom oznámenia.

Podľa § 25 ods.5 správneho poriadku, ak má účastník konania zástupcu s plnomocenstvom na celé konanie, písomnosť určená do vlastných rúk sa doručuje iba tomuto zástupcovi. V danom prípade bolo rozhodnutie o zaistení doručované navrhovateľovi, ako aj zástupcovi navrhovateľa na základe udeleného plnomocenstva. Rozhodnutie o zaistení navrhovateľa sa nemohlo stať účinným pred jeho riadnym doručením. Rovnako sa až v okamihu jeho doručenia malo stať vykonateľným. Rozhodnutie o opakovanom zaistení navrhovateľa sa stalo doručeným, t.j. účinným a nadobudlo vlastnosť vykonateľnosti až dňa 7.11.2012. Navrhovateľ bol v rozpore s uvedeným pozbavený svojej osobnej slobody v Útvare policajného zaistenia pre cudzincov F. už dňa 31.10.2012, teda v rozpore s výrokom rozhodnutia, v zmysle ktorého má lehota jeho zaistenia plynúť od vykonateľnosti rozhodnutia o jeho zaistení, ktorá nastala až 7.11.2012. V skutočnosti však bol navrhovateľ pozbavený svojej osobnej slobody už dňa 31.10.2012. Stanovenie lehoty zaistenia je z vyššie uvedených dôvodov zmätočné a neurčité. Podľa výroku rozhodnutia mal byť navrhovateľ zaistený najviac 20 dní, avšak v skutočnosti bol zaistený už o 7 dní skôr. Zástupca navrhovateľa v ďalších dôvodoch opravného prostriedku pod písm.c/ uvádza, že správny orgán mal podrobne odôvodniť rozhodnutie, pokiaľ ide o zaistenie navrhovateľa v súvislosti s jeho administratívnym vyhostením a uviesť, že či zaistenie je naozaj z dôvodov tých, že navrhovateľ sa vyhýba alebo bráni procesu prípravy výkonu jeho administratívneho vyhostenia za použitia aj nadnárodných aktov. S právnym názorom súdu, pokiaľ ide o citáciu ust. § 90 ods.2 písm.d/ zákona o pobyte cudzincov, sa odporca nevysporiadal. Odporca svojim konaním spôsobil, že po vydaní príkazu na prepustenie navrhovateľa bolo tomuto znemožnené opustiť územie Slovenskej republiky.

Súčasne z napadnutého rozhodnutia nie je zrejmé, prečo po zrušení pôvodného rozhodnutia o zaistení rozsudkom Krajského súdu v Košiciach, teda po zániku účelu zaistenia podľa § 90 ods.2 písm.d/ zákona o pobyte cudzincov neprepustil podľa § 90 ods.2 písm.b/ bod 1/ zákona o pobyte cudzincov navrhovateľa zo zaistenia. Túto povinnosť má odporca bez ohľadu na to, či rozsudok súdu nadobudol alebo nenadobudol právoplatnosť, nakoľko zánik účelu zaistenia a existencia právoplatného rozhodnutia súdu sú dvoma samostatnými dôvodmi na prepustenie zaisteného štátneho príslušníka tretej krajiny. Ďalšia námietka uvádzaná v opravnom prostriedku pod písm.d/ je efektívnosť a účelnosť zaistenia s odkazom na rozhodovaciu činnosť Európskeho súdneho dvora pre ľudské práva (sťažnosť evidovaná pod č.24881/94, rozsudok z 5.8.1998).

Pri rozhodovaní o zaistení sú príslušné orgány povinné prihliadať na tzv. „návratovú smernicu“. Túto mala Slovenská republika transponovať do 24.12.2010. V zmysle judikatúry Európskeho súdneho dvora sú po lehote na transpozíciu priamo účinné ustanovenia smernice, ktoré neboli transponované vôbec, alebo boli transponované neskoro, nesprávne alebo neúplne a obsahujú jasné a presné právo alebo povinnosť pre orgány členského štátu. Smernica bola transponovaná nesprávne a neúplne.

Článok 15 Smernice ustanovuje, kedy je možné zaistiť cudzinca, voči ktorému prebieha konanie o návrate a to bez ohľadu na to, či bolo vydané rozhodnutie o administratívnom vyhostení, uložený trest vyhostenia, či sa tak stalo za účelom readmisie, prípadne na účely výkonu prevozu podľa osobitného

zákona. Uvedený článok sa vzťahuje na zaistenie cudzinca bez ohľadu na účel zaistenia. V článku 15 Smernice sú uvedené len 2 dôvody zaistenia - existencia rizika úteku alebo vyhýbanie sa, či bránenie procesu prípravy návratu alebo odsunu.

Poslednou námietkou v podanom opravnom prostriedku je odkaz na článok 5 ods.4 Dohovoru a žiada zástupca navrhovateľa, aby navrhovateľ bol z Útvaru policajného zaistenia pre cudzincov F. prepustený.

Žalovaný sa písomne vyjadril k opravnému prostriedku dňa 16.11.2012. Podrobne k všetkým bodom opravného prostriedku od a/ až po e/. V týchto vyjadreniach jednotlivých, ktoré sú totožné s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, správny orgán zotrval na svojom stanovisku a preto nevidí dôvod na to, aby menil svoje pôvodné rozhodnutie o zaistení a mal by z iných dôvodov prepúšťať navrhovateľa zo zaistenia. Z týchto dôvodov navrhol rozhodnutie napadnuté opravným prostriedkom potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie č.10SZa/5/2013 vydal dňa 10.4.2013, avšak medzi podaným odvolaním na NS SR a zrušujúcim rozhodnutím NS SR došlo k zmene pomerov medzi účastníkmi konania, preto súd rozhodnutie odporcu zrušil podľa ust. § 250j ods.2 písm.e/ O.s.p..

Navrhovateľovi skončila predĺžená doba zaistenia dňa 14.2.2013, dôvod zaistenia odpadol aj podľa ust. § 90 ods.2 písm.b/, bod 3., cit. zákona o pobyte cudzincov.

Konanie v správnom konaní by nepokračovalo už vo veci samej, preto rozhodnutie o zaistení stratilo účinnosť.

K prejednávanej veci súd naďalej zastáva názor, že predmet konania odpadol. Ak v ustanoveniach piatej časti, tretej hlavy O.s.p., konkrétne v ust. § 250q ods.2 O.s.p., nie je uvedené žiadne procesné ustanovenie, ako má súd rozhodnúť, ak predmet konania odpadol, nastupuje ust. § 250l ods.2 O.s.p., a ak ani v tejto druhej hlave nie je ustanovené pre zastavenie konania žiadne procesné ustanovenie, súd má postupovať podľa ust. § 246c ods.1 O.s.p..

Podľa ust. § 246c ods.1 prvá veta O.s.p., pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa ust. § 103 O.s.p. kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci /podmienky konania/.

V danom prípade, v odvolacom, ako aj pri novom prejednaní veci, účastník konania na strane navrhovateľa nebol prítomný na území Slovenskej republiky, z jeho prejavu vôle nie je možné ani zistiť, či trval na odvolacom konaní a znovu prejednaní veci, /i keď ako tvrdí zástupca navrhovateľa, že plná moc nebola vypovedaná/, táto plná moc na prejednaní veci by bola v súlade so zákonom, ak by súd konal vo veci samej na základe návrhu cudzinca. Súdu sú známe úkony účastníkov konania podľa ust. § 22 a nasl. O.s.p., preto súd akceptuje právnu úvahu v otázke zastupovania, skôr v tomto prípade súd mal na myslí zastupovanie na základe zmluvy s MV SR.

Pokiaľ ide o meritórne rozhodnutia súdov, pre nich je vždy záväzný právny názor NS SR, čo súd vždy aj akceptuje.

K prejednávanej veci naďalej zastáva názor, že predmet konania odpadol. Ak v ustanoveniach piatej časti, tretej hlavy O.s.p., konkrétne v ust. § 250q ods. 2 O.s.p., nie je uvedené žiadne procesné ustanovenie, ako má súd rozhodnúť, ak predmet konania odpadol, nastupuje ust. § 250l ods. 2 O.s.p., a ak ani v tejto druhej hlave nie je ustanovené pre zastavenie konania žiadne procesné ustanovenie, súd má postupovať podľa ust. § 246c ods. 1 O.s.p.

Podľa ust. § 246c ods. 1 prvá veta O.s.p., pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia, prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa ust. § 103 O.s.p. kedykoľvek za konania prihlíada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci /podmienky konania/.

V danom prípade, v odvolacom, ako aj pri novom prejednaní veci, účastník konania na strane navrhovateľa nebol prítomný na území Slovenskej republiky, z jeho prejavu vôle nie je možné ani zistiť, či trval na odvolacom konaní a znovu prejednaní veci, /i keď ako tvrdí zástupca navrhovateľa, že plná moc nebola vypovedaná/, táto plná moc na prejednaní veci by bola v súlade so zákonom, ak by súd konal vo veci samej. Súdu sú známe úkony účastníkov konania podľa ust. § 22 a nasl. O.s.p., preto súd akceptuje právnu úvahu v otázke zastupovania, skôr v tomto prípade súd mal na mysli zastupovanie na základe poverenia MV SR.

Pokiaľ ide o meritórne rozhodnutia súdov, pre nich je vždy záväzný právny názor NS SR, čo súd vždy aj akceptuje.

V danom prípade, však, konanie nie je možné ukončiť vo veci samej, s poukazom na ust. § 104 ods. 1 O.s.p., pretože navrhovateľ už nie je zaistený, zástupca navrhovateľa nemá právny dôvod vykonávať ďalšie právne služby v súvislosti so zastupovaním účastníka, ktorý bol prepustený zo zaistenia.

Súd nepolemizuje, ale uvádza, že zásadne odmieta tvrdenie uvedené v uznesení NS SR zo dňa 14.1.2013, že krajský súd veľmi neprehľadne uviedol v odôvodnení rôzne údaje z napadnutého rozhodnutia, odvolania proti nemu aj jeho vlastné úvahy, čím spôsobil aj nepreskúmateľnosť odvolaním napadnutého rozhodnutia.

Z tohto uznesenia ďalej vyplýva, že súd mal prihliadať na procesné otázky, vznesené navrhovateľom týkajúce sa nadobudnutia účinnosti a vykonateľnosti rozhodnutia o prepustení navrhovateľa z predchádzajúceho zaistenia. Z akého zaistenia a z akého predchádzajúceho rozhodnutia, NS SR tieto rozhodnutia neuvádza, o ktorých rozhodovali rôzni sudcovia aj tunajšieho súdu, keď po každom rozhodnutí o zaistení, po prepustení na základe iných rozhodnutí súdov, bol navrhovateľ zaistený z toho istého dôvodu /nelegálneho pobytu na území SR/. Súdna rozhodnutie 2 Sp 24/2012-25 zo dňa 17.10.2012 sa týkalo len procesných pochybení odporcu, netýkalo sa hmotno-právnych predpisov, na základe ktorých bol navrhovateľ zaistený.

K tomu súd poznamenáva, že rozhodnutím pod sp. zn. 3 Sp 25/2012 zo dňa 20.11.2012 súd konal vo veci iba jedenkrát, v ktorom sa vyjadril na str. 6 ods. 3 citovaného rozsudku k účinnosti a vykonateľnosti rozhodnutia o prepustení, keďže podmienky podľa ust. § 88 ods. 4 zákona o pobyte cudzincov pretrvávali, až do doručenia náhradného cestovného dokladu navrhovateľovi.

Súd tiež uviedol, že orgány činné v trestnom konaní nerealizovali vyhostenie navrhovateľa, čo však podľa názoru súdu, nemôže byť v príčinnej súvislosti s preskúmaním napadnutého rozhodnutia v konaní o zaistení podľa zákona o pobyte cudzincov. Ak tento názor je nesprávny, potom bolo potrebné konkrétne uviesť, z akého právneho predpisu vyplýva skúmať otázku vyhostenia podľa trestnoprávnych predpisov v tomto konaní.

Neobstojí preto tvrdenie, str. 5 prvý odsek uznesenia NS SR 10 Sza 1/2013, že súd na rozdiel od predchádzajúceho zrušujúceho rozsudku tentokrát zaisťovacie rozhodnutie odporcu akceptoval, pretože súd, žiadne zrušujúce rozhodnutie nevydal /možno iný sudca/, ale v tejto veci padlo len jedno rozhodnutie a to potvrdzujúce.

V intenciách právneho záveru NS SR vyššie citovaného uznesenia súd zrušil napadnuté rozhodnutie odporcu iba z dôvodu, že nenašiel odpoveď na otázku, prečo nebolo realizované vyhostenie navrhovateľa podľa rozsudku Okresného súdu v Trebišove, sp. zn. OT/16/2011 zo dňa 24.2.2011.

O náhrade trov konania, súd rozhodol podľa ust. § 11 ods. 4, § 14 ods. 1 písm. a/, b/, c/, § 16 ods. 3, § 18 ods. 3 vyhl.č. 655/2004 Z.z., s prihliadnutím na ust. § 250k ods. 1 O.s.p., znížil odmenu právneho zástupcu z dôvodov hodných osobitného zreteľa z uplatnených nárokov zo sumy 1.353,85 EUR na 269,58 EUR bez DPH, spolu s 20 % DPH /53,92 EUR/ predstavuje odmena sumu 323,50 EUR.

Navrhovateľ si uplatnil náhradu trov konania za poskytovanie právnych služieb :

- prevzatie a príprava zastúpenia..... 127,16 EUR

- podanie odvolania /14.12.2012/..... 127,16 EUR, k uvedeným úkonom za rok 2012 patrí 2 x 7,63 EUR náhrada paušálu = 15,26 EUR, ďalej 20 % DPH = 53,92 EUR, spolu odmena predstavuje sumu 323,50 EUR, ďalšie trovy konania prevyšujúce priznanú odmenu, teda uplatnených 1.353,85 EUR súd nepovažoval za účelne vynaložené náklady, za právne služby preukazujúce bránenie práva účastníka, ktorý dobrovoľne opustil územie Slovenskej republiky pred vydaním odvolacieho rozhodnutia a pred podaním druhého odvolania.

Podľa ust. § 250k ods. 1 posledná veta O.s.p., súd môže rozhodnúť, že sa náhrada trov celkom alebo sčasti neprizná, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Dôvodom hodným osobitného zreteľa súd považoval dôkaz predložený do súdneho spisu dňa 14.5.2013 Prezidiom Policajného zboru, Úrad hraničnej a cudzineckej polície, Ružinovská 1/B, Bratislava, v ktorom sa uvádza, že Grantová zmluva - kód projektu: SK 2012/2011 RF OC 5/3, názov projektu: Právna pomoc cudzincom v ÚPZC, uzatvorená podľa § 51 OZ medzi MV SR a Liga za ľudské práva bola podpísaná dňa 29.12.2010 a účinná v rámci doby realizácie projektu od 1.1.2011 do 31.12.2012. Po tomto termíne zastupovanie zabezpečuje iný správny orgán, preto súd o náhrade trov konania rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Navrhovateľ splnomocnil AK Škamla, s.r.o. na základe splnomocnenia zo dňa 5.11.2012, ktorá ku dňu jeho odchodu z územia Slovenskej republiky - 23.1.2013 síce nebola vypovedaná, avšak súd neuznal účel zastupovania v ďalších úkonoch pred súdnymi orgánmi, bez zistenia, či splnomocniteľ po jeho odchode naďalej trval na podávaní odvolaní a osobnej účasti na pojednávaní, keď účel zaistenia zanikol.

V takom prípade, súd postupuje podľa ust. § 250q ods. 2 prvá veta O.s.p., zruší rozhodnutie odporcu z dôvodu, že predmet konania odpadol a odporca podľa ust. § 30 ods. 1 písm. f/, j/ zákona č. 71/1967 Zb. v znení nesk. predpisov /Správny poriadok/, v nadväznosti na ust. § 90 ods. 2 písm. b/ zákona č. 404/2011 Z.z. o pobyte cudzincov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, účinného do 30.4.2013, zruší rozhodnutie o zaistení a konanie zastaví.

Súd podľa ust. § 250q ods.2 prvá veta O.s.p. zrušil rozhodnutie odporcu v nadväznosti na § 250j ods.2, písm.e/ O.s.p. a odporca podľa ust. § 30 ods.1 písm.f/, j/ zákona č. 71/1967 Zb. v znení nesk. predpisov / Správny poriadok/, v nadväznosti na ust. § 90 ods.2 písm.b/ bod 1. a 3. Zákona č. 404/2011 Z.z. o pobyte cudzincov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, účinného do 30.4.2013, konanie zastaví.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.